

ಕಂಡು ನಗುತ್ತಾ, ‘ಗೊಂದಲ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ನನ್ನ ಮಗ... ಸಾರಂಗೋ... ನೀನು ನೋಡಿರುವೆಯಲ್ಲ 32 ವರ್ಷ ಎಂ.ಟೀ. ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಕೆಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟು ವ್ಯೋಮ್ ಲ್ಯಾಂಟ್‌ಫ್ರೆ ಪ್ರೇಸ್‌ನೋಗ್ರಾಫರಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಹಾಗಂತ ಅವನಿಗೆ ಸಂಪಾದನೆಯಲ್ಲ ಅಂತ ತಿಳಕೋಬೇಡ. ನಿನೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳೋ ಅಗತ್ಯವೆಲ್ಲ. ನೀನು ಜಾನ್. ಅಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರು ನನ್ನ ಈ ಎಲ್ಲ ಹಣ, ಆಸ್ತಿ ಪಾಸ್‌ಗಳು ಅವನರೆ ಅಲ್ಲವೇ?’ ಎಂದರು ಸಂಪೂರ್ಣದಿಂದ ಅವಳ ಮುಖಿವನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ. ಒಂದುಕ್ಕೆಣ ನಿರಾಶೆಯ ನೆರ್ಹೋಂದು ಹಾದು ಹೋದಂತೆ ಮನ್ನ ನವಾದಳು. ಮರುಕ್ಕಣಿಂದ ಎಕ್ಕೆತ್ತುಕೊಂಡು, ‘ಗುರೂಜಿ... ನನಿಗೆನ್ನ ಸಮಯ ಕೊಡಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದಳು. ಸರಕ್ಕಿನೆ ನಿರಾಶೆಯಾದರೂ ತೋರ್ಪಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಿದೆ. ‘ಆಗಲಿ ಸಮಯ ತೇಗೆದುಕೊಂಡಿ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ವಿಳುವವ್ಯಾಪ್ತಿ ಅವಳಲ್ಲಿ ಇದ ಎದ್ದು ಹೋಗಿದ್ದಾಗು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಸುಮಾರು ಹದಿನ್ಯಾದು ದಿನಗಳು ಅವಳ ಕುರಿತು ಏನೂ ಮಾಡಬಲ್ಲಿ. ಗಾಯಕವಾಡರೆ ಅಭಿ ತತ್ವಿಯೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಇಧ್ಯಾಧಂತೆ ಆ ದಿನ ಅವಳೇ ಮಾತು ತೆಗೆದು, ‘ಗುರೂಜಿ... ನಿಮ್ಮ ಮಗನ ಜೊತೆ ಒಮ್ಮೆ ಮಾತಾದಿ ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದಳು. ಗಾಯಕವಾಡರಿಗೆ ಹಂತ ಮೇರಿದಷ್ಟಿತು. ‘ಆಗಲಿ ನೀನಾ, ನಾಳೆ ಅವನು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದರು.

ಆ ಸಂಚೇ ಅವರಿಭೂರು ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಉಂಟಿದಬೇಟ್ಟುಕೆ ಹೋರಟಾಗ, ಆಗಷ್ಟೇ ಅರವತ್ತು ದಾಟಿ ವ್ಯಾಧಾಷ್ಟಕ್ಕೆ ಎಡೆ ಇಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಣ್ಣಗಳಿಂದ ಅವರಿಭೂರನ್ನ ಕಣ್ಣಿಂಬಿಕೊಂಡು ಹಣ್ಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಗಾಯಕವಾಡರಿಗೆ ಒಂದೆರಡು ಅನಂದ ಬಾಷ್ಟಿಗಳು ಕಣ್ಣಿಂದುದುರಿದವು. ಅವರಿಭೂರು ಹಿಂತಿರುಗಿದಾಗ ರಾತ್ರಿ ಒಂಬತ್ತು ಗಂಟೆ ದಾಟತ್ತು. ಸೇಳನಮ್ಮಿಗೆ ಹೇಳಿ ವಿಶೇಷ ಸಿಹಿ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿಬಿಂದಿನಲ್ಲಿ ತಾಟು ಅಣಿಗೊಳಿಸಿ ಕಾದಿದ್ದವರಿಗೆ ಅವರಿಭೂರಿರ ಪೆಡಸಾದ ಮುಖಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಆತಂಕವಾಗಿ ಏನೂ ಕೇಳಿದೆ ಮೌನದಲ್ಲಿ ಮಗಿದು ಹೇಳದ ಉಳಿಕೆ ಮರುಗುತ್ತಾ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದಾಗು...

‘ಪವ್ವ, ನೀನಾ ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ಮಾತಾಡ್ದಾರೆ. ನಾನಿಗೆ ಹೋರಟೆ ರಾತ್ರಿ ಟ್ರೈನಿಗೆ ಧಾರವಾಡಕ್ಕೆ, ಬ್ರೇವೆ ಎಂದು ನುಡಿದು ತೆರೆಳಿದ ಮಗನ್ನೇ ನೇಡುತ್ತಾ ಅತಂತರಾಗಿ ನೀನಾಳನ್ನು ನೋಡಿ, ‘ಪನಾಯು?’ ಎಂದರು. ‘ಗುರೂಜಿ ನಿಮ್ಮ ಮಗನಿಗೆ ನಾನು ಇಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ನಂಗೂ ಅವರು’ ಎಂದಳು. ತಮ್ಮ ಕನಕಿನ ಸೌಧವೋಂದು ಲಟಲಟಕೆ ಮುರಿದುಬಿದ್ದಂತಾಯಿತು. ವಾಕುಲತೆಯಿಂದ ಅವಳನ್ನೇನೋಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತರು. ಅವಳೇ ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾ...

‘ಗುರೂಜಿ ನಿಮ್ಮ ಮಗನ್ನ ಮುದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೂ ಅಷ್ಟೇ. ದೆಲ್ಲಿ ಹುಡುಗನ್ನಾದರೂ ಅವೈ ಅಷ್ಟೇ ಇನ್ನಾರಾದರೂ ಅಷ್ಟೇ. ಪ್ರತ್ಯೇ ಅದಲ್ಲ, ನನ್ನ ಸರಸ್ವತಿ ನನ್ನ ಜೊತೆಗಿರಬೇಕಾದರೆ ನಾನು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮಂಥವರೆ ನನ್ನ ಸಂಗಾತಿಯಾಗಬೇಕು. ನಿಮ್ಮಂಥವರೇ ಬೇಕೆಂದಾಗ ನಿವೇ ಯಾಕಾಗಬಾರದು ಹೇಳಿ?’ ಎಂದಳು. ದಿಷ್ಟು ಡರಂತೆ ಗರಬಿಡವರಂತೆ, ‘ಪನಿದು ಹುಣ್ಣಿಚ್ಚಾರ ನಿಂಗೇನು ತಲೆ ಕೆಟ್ಟಿದ್ದಾ ನೀನಾ?’ ಎಂದರು. ‘ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲ ತಲೆ ಸರಿಯಾಗೇ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದಿನಿ. ನಿಮಗಿಂತ ನನ್ನ ಯಾರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಥಮಾಡೆಷ್ಟುಂಡಿದ್ದಾರೆ ಗುರೂಜಿ. ನನ್ನ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣಮೇಂದಿಲ್ಲ ನಿವೈ?’ ಎಂದಳು. ‘ಅದು ಹಾಗಲ್ಲ ನೀನಾ... ನೀನು ನನ್ನ ಶಿಶ್ಯೇ ಶಿಶ್ಯೇ ಮಗಳಿದ್ದ ಹಾಗೆ’ ಎಂದರು.

‘ಸುಳ್ಳು ಗುರೂಜಿ ಮಗಳಿದ್ದ ಹಾಗೆ, ಅಂದರೆ ಮಗಳಾಗೇಂದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಿಭೂರ ಆಸೇ, ಆಸತ್ತೇ, ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು, ಬದುಕು... ಎಲ್ಲವೂ ಸಂಗಿತವೇ. ನಿಮ್ಮ ಘರಾಣದ ಸಾಮೃಜ್ಞಿಯಾಗಿಂದಿರಲ್ಲ